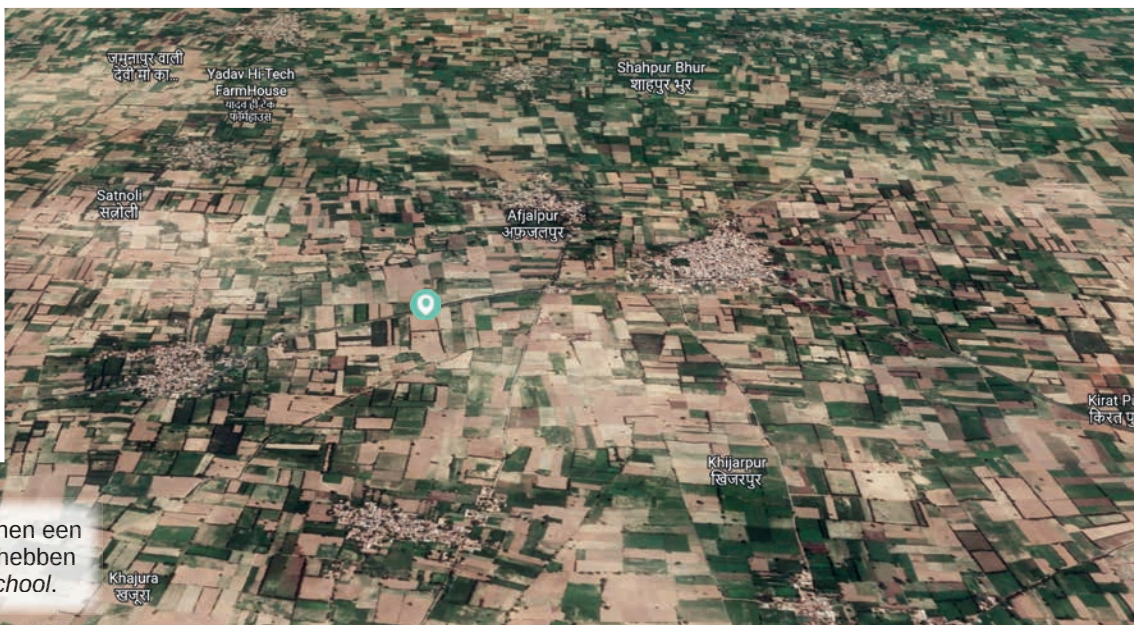

Kinderen uit zo'n 70 dorpen binnen een straal van 8 km zullen toegang hebben tot onze nieuwe Sint-Antoniusschool.

Het Werk der broden zette een grote stap in de goede richting om kwaliteitsonderwijs te brengen naar kinderen in een regio die nieuw is voor ons. Daartoe kochten we een stuk grond van 2,5 hectare in het dorp Jadwar, in het district Sambhal, om er een nieuwe Sint-Antoniusschool te bouwen. Deze regio is dichtbevolkt en doorkruist met verbindingswegen naar de dorpen in de omgeving. Onze komst temidden van deze dorpen zal een mijlpaal worden in het bestaan van de inwoners. Met uw aanhoudende steun zullen wij hun betere kansen kunnen bieden om een toekomst uit te bouwen.

Onze veldwerkers zijn al aanwezig in de dorpen en druk bezig met de voorbereiding van verscheidene ontwikkelingsactiviteiten. We stellen u hier graag Harpal voor, uit het dorp Jadwar. Hij woont in een huisje met drie kamers en een gedeelde keuken, met zijn familie die 20 leden telt.

• Harpal, kan je ons je familie voorstellen ?

Ik ben 51. Mijn vrouw is enkele jaren geleden overleden. Ik woon hier met mijn kinderen en kleinkinderen en met mijn broer en diens gezin.

• Hoeveel kinderen hebt u ?

Ik heb vier zonen, van 28, 25, 18 en 14. Mijn oudste zoon heeft drie kinderen en mijn tweede heeft er twee. Mijn derde zoon is getrouwd maar heeft geen kinderen. Mijn jongste twee werken in een kleermakerszaak in Delhi. De oudste twee helpen me het land te bewerken en werken daarnaast ook elders in de omgeving als ongeschoold arbeider.

• Zijn uw kinderen naar school geweest ?

Mijn twee jongsten zijn misschien twee jaar naar school gegaan. De anderen helemaal niet. Eén van mijn schoondochters heeft haar middelbare school afgemaakt. Zij is afkomstig van de stad Badaun.

Onze medewerkers voeren voorbereidend onderzoek uit in de dorpen (hier bij de familie van Harpal).

- En uw jongere broer ?

Hij is ook ongeschoold arbeider, zoals ik. Hij is 48. Hij heeft twee zonen en drie dochters, tussen 11 en 5 jaar oud. Het oudste meisje is 11. Zij is maar één jaar naar school gegaan. Haar jongere broer ook één jaar. Momenteel gaat niemand van hen naar school.

- En de scholing van uw kleinkinderen ?

Een van mijn kleinkinderen zit in het eerste leerjaar van de basisschool. De anderen zijn nog klein. Die leren niets op school. We zijn blij dat we onze kleinkinderen naar uw school zullen kunnen sturen als ze open gaat.

- Volstaat de oogst van het land dat u bewerkt om de hele familie te onderhouden ?

Mijn broer en ik bezitten samen een perceel van nog geen hectare. De opbrengst daarvan plus het inkomen van mijn kinderen leveren ons genoeg op om de familie te onderhouden. Maar ik ben wel bezorgd om de toekomst van onze kinderen. Als zij oud zullen zijn, zal het land niet volstaan. Van de overheid krijgen we ook een bepaald voedselrantsoen tegen verminderde prijs niet vol.

- Gaan jullie naar het ziekenhuis als jullie ziek zijn ?

Nee, het ziekenhuis ligt in de stad, ver van hier. In noodsituaties gaan we naar de dokters in het dorp (van wie de meeste geen medische kwalificaties hebben en sommige zelfs geen middelbare school hebben afgemaakt). Onze kinderen zijn ook allemaal thuis geboren.

- Wat verwacht u van het Werk der broden van Sint-Antonius ?

We zullen blij zijn, werk te hebben als de werf wordt opgestart. We zijn ook blij dat onze kinderen bij u naar school kunnen gaan.

Bezoek aan de Openbare School in Jadwar

Zoals we eerder al vermeld hebben in voorgaande nieuwsbrieven is schoolgaan in India sinds 2009 bij wet verplicht voor kinderen tussen 6 en 14. In de meeste dorpen zijn er wel openbare scholen, maar die hebben altijd al bijzonder slecht gefunctioneerd. Ook nu nog, 12 jaar na hun oprichting, is de situatie niet veel verbeterd. Ouders verwijten leerkrachten dat ze slecht lesgeven en leerkrachten verwijten ouders dat ze hun kinderen niet naar school sturen...

Onze veldwerkers hebben de openbare school bezocht op 13 maart 2022, en dit zijn hun bevindingen :

Er zijn twee afdelingen, de basisschool voor kinderen van 6 tot 10 en de middenschool voor kinderen van 11 tot 14.

In de basisschool waren er van de 69 ingeschreven meisjes slechts 10 aanwezig en van de 78 ingeschreven jongens slechts 22. In de middenschool waren 3 meisjes op 53 en 7 jongens op 57 aanwezig. We zien dus dat er meer leerlingen wegblijven naarmate ze in hogere leerjaren zitten. In de basisschool werken twee leerkrachten en een hulpleerkracht; in de middenschool staat slechts één leraar voor de klas. Devender, als enige verantwoordelijk voor de middenschool, zegt dat hij, sinds hij alleen overbleef, de kinderen niet kan achterlaten in de klas om in het dorp de andere kinderen te gaan oproepen om naar school te gaan. Zo goed als niemand uit deze school gaat achteraf nog doorleren...

Hoe zal de bevolking beter worden van ons project ?

We hopen dat we de oudere kinderen kunnen aanzetten om opnieuw naar de openbare school te gaan. De kleinere kinderen zouden naar de toekomstige Sint-Antoniuschool kunnen gaan. We zouden, bijvoorbeeld, Harpal's schoondochter kunnen aanwerven, die de middelbare school heeft doorlopen, als medewerker van ons bewustmakingsprogramma en onze zelfhulpgroep. En we kunnen natuurlijk een aantal mannen aanwerven voor handenarbeid op de bouwwerf voor de school. De gezin-

De dorpeelingen kijken ernaar uit om te mogen werken op de werf van ons schoolgebouw.

nen van al deze mensen zouden wel varen bij al onze projecten en zeker de vrouwen die nu nog niet klaar zijn om hun huis te verlaten en zich vrijelijk uit te spreken, zullen daar over vijf jaar zeker toe in staat zijn. Kijk naar Harpal's familie: voor de dorpingen is onderwijs nu geen prioriteit. Maar voor ons wordt het een prioriteit om de kinderen - vooral de meisjes - opnieuw naar de dorpscholen te krijgen. We zullen de leerkrachten die door de overheid zijn aangesteld van dichtbij monitoren en de kwaliteit van hun onderwijs verbeteren. Zo nodig zullen we ook zelf bijspringen in de bestaande scholen in die dorpen.

De *Sint-Antonius-school* zal open staan voor iedereen die een minimaal bedrag als schoolgeld kan betalen, zodat de school op een bepaald moment zelfbedruipend kan worden. We zullen meisjes uit zeer arme gezinnen uitkiezen, wier schooltraject we dan zullen sponsoren. We zullen functioneren als een vuurtoren, die het belang van onderwijs belicht en de dorpingen aanmoedigt om al hun

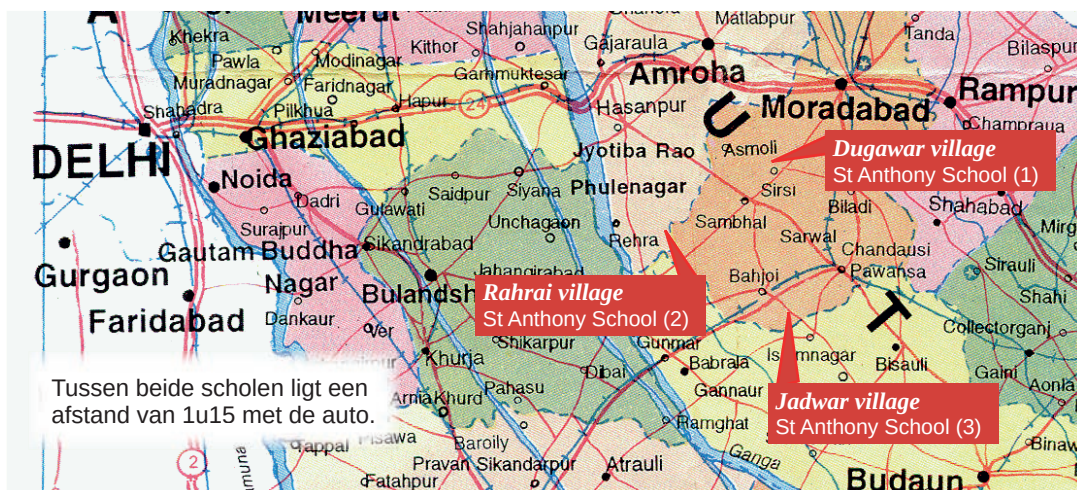
Devender is de enige lesgever aan de middenschool in de lokale openbare school.

kinderen alvast naar de bestaande scholen te sturen.

Tegen half april verwachten we van de overheid de vergunning te krijgen om de bestemming van ons als landbouwgebied geregistreerde perceel te wijzigen zodat we

er een school op mogen zetten. De architect heeft de site al bezocht en de landmeter heeft zijn werk gedaan. De werf kan van start gaan zodra al administratieve werk rond is. maar als we de kinderen nog dit leerjaar willen verwelkomen, zullen we tegen juli een alternatief onderkomen moeten bedenken, een kleine, tijdelijke inrichting.

Tussen beide scholen ligt een afstand van 1u15 met de auto.

Student geneeskunde in Oekraïne

Sharukh is een oud-leerling van de Sint-Antoniusschool Dugawar, waar hij school liep van 2004 tot 2016. Nu studeert hij geneeskunde in Oekraïne. Onlangs bezocht hij onze school en bij die gelegenheid interviewde ik hem.

- Hoe voelt u zich bij uw bezoek aan de Sint-Antoniusschool na al die tijd ?

Het voelt als thuiskomen. Er komen veel herinneringen bij me op aan de laatste 13 jaren, die me hebben gemaakt tot wat ik nu ben. Ik behoor tot de gelukkigen uit de eerste jaargang van deze school.

- Heeft de school u geholpen om uw droom te bereiken ?

Ik wilde arts worden en de Sint-Antoniusschool heeft me geholpen, die droom na te jagen.

- Waarom bent u naar Oekraïne gegaan ?

Het is in India heel moeilijk om een plaatsje te krijgen, dus besloot ik aan de Uzhhorod National University te gaan studeren, in West-Oekraïne. De opleiding duurt 6 jaar en ik heb daarvan nu 3 jaar achter de rug.

- Wanneer bent u naar India teruggekeerd ?

Ik ben teruggekeerd voor het huwelijk van mijn broer op 14 januari. Ik heb mijn terugvlucht geannuleerd omwille van het nieuws over de bezetting door Rusland.

- Heeft u contact met uw vrienden daar ?

Ja, ik heb contact met hen. Er studeren zo'n 2.000 Indiase studenten aan onze universiteit en die zijn nu allemaal geëvacueerd.

- Wat zijn uw plannen voor de toekomst ?

Alles is nu erg onzeker. We volgen de ontwikkelingen op de voet en hopen dat de Indiase over-

heid zich zal bekommeren om alle geëvacueerde geneeskundestudenten.

- Heeft u rondgereisd in Oekraïne ?

Ja, ik heb er verscheidene grote steden bezocht. Kyiv is een mooie stad, waar we ons als een vis in het water voelen. Ook Ternopil, Lviv, Odessa vond ik mooie steden en de Oekraïners zijn overal heel vriendelijk.

- Wat vindt u van de Russische Invasie in Oekraïne ?

Daar ben ik kapot van.

In India wedijveren elk jaar meer dan 1.500.0000 aspirant-artsen voor zo'n 90.000 plaatsen die erkend worden door de *National Medical Commission*. Er zijn ook privé-universiteiten die deze geneeskunde-opleiding aanbieden, maar daar kost die in het totaal zo'n 10 miljoen roepies. Oekraïne is een van de top-bestemmingen voor Indiase studenten geneeskunde die zich verdere studies in India niet kunnen veroorloven. Elk jaar schrijven meer dan 18.000 Indiase studenten zich in bij een van de 15 medische universiteiten in Oekraïne. Met het studiegeld dat in India wordt gevraagd voor een tot twee jaar kunnen zij daar, naar verluidt, hun hele zesjarige opleiding financieren. Als ze afgestudeerd zijn, moeten ze dan wel een examen afleggen voor de *Indiase Raad voor de Geneeskunde* voor ze in India kunnen werken.

India had het lastig om de duizenden studenten geneeskunde te evacueren die gedurende de eerste twee weken van de oorlog vast zaten in de schuilplaatsen van de grote steden *Charkov*, *Soemy* en *Kyiv*. Eén student overleed door een bombardement en anderen werden gewond.

Tijdens de Russische inval in Oekraïne trachtte India zijn banden met Moskou en het Westen in balans te houden. India deed enkele krachtige uitspraken in de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties om duidelijk te maken dat het land niet blij was met de situatie in Oekraïne, maar onthield zich bij de goedkeuring van de resolutie van de Algemene Vergadering van de VN. Delhi kan zijn tientallen jaren van diplomatische samenwerking met Rusland op vele vlakken moeilijk negeren. India is immers afhankelijk van Russische wapenleveringen, raketten en andere legeruitrusting om zich te verdedigen tegen China en Pakistan. De vraag is wel gesteld, in binnen- en buitenland, waarom India, de grootste democratie ter wereld, geen duidelijk standpunt innam tegenover deze oorlog. India kan op dit punt alleen maar kiezen tussen twee kwalen...

Sharukh voor de Dnjepr rivier in Kiev (ook Kyiv gespeld).